

КОЛАР

4
7

Безбрежен сняг навред белее,
край Волга тройката лети,
коларя тъжна песен пее
и свежда чело във мечти.

"Защо така, момче напето,"
приветно старецът мъяви,
"тъга ли имаш на сърцето,
или те някой наскърби?"

"Ах, драги, ах любезни барин,
година вече горя от страст,
но зъл старейшина-татарин
ме мъчи и търпя му аз.

Избра й друг той: иде празник
и чужда тя ще бъде веч,
ще иде в дом на мъж-омразник,
богатски дом без блага реч..."

Коларя мълкна... И камшика
затъкна в пояса си той.

Въздъхна тежко, па извика:

"Пристигнахме! Хей, Гривци, стой!"

С Г Н С
Градски
архив
ф. _____
оп. _____
№ _____